

De tent...

Het laatste weekend van Augustus nadert, de Hoffeesten staan weer voor de deur. Het gras op het terrein aan de Vielderweg wordt gemaaid.

Huub Janssen, wiens tuin grenst aan het Hoffeestterrein, neemt voorzorgsmaatregelen, ter bescherming van zijn druivenstruik: "Ze zeike mig de droevestroek kapot". Dit alles is een teken dat de tent niet lang meer op zich laat wachten.

Het is Maandagavond, de tent staat!

De harde kern van de Hoffeesten komt poolshoogte nemen en kijkt kritisch naar de afwerking van de tent.

"Mooie tent deze keer".

"De luifel is er nog niet".

"De vloer is nog niet helemaal af".

"Het kan zijn dat ik scheel ben maar de tent staat deze keer korter op de weg dan andere jaren".

Dinsdagavond, de eerste werktroepen druppelen binnen, leden van Voetbalclub en Harmonie, ze beginnen met de inrichting van de tent,

Zef Gooyen is bezig met het opzetten van het podium. Altijd weer een hele klus. Maar een creatieveling als Zef weet daar wel raad mee. In gedachten verzonken staart hij naar het kale podium. Het is de bedoeling dat de achterzijde van het podium wordt voorzien van beschilderde panelen.

Met korte trekjes trekt hij aan zijn sigaar, waarschijnlijk denkt hij na over de volgorde van de panelen, goed nadenken is volgens Zef het halve werk.

Dan gaat hij aan de slag.

Links komen de panelen die ooit beschilderd zijn door kunstschilder Hans Coumans zaliger. In het midden het paneel met de blokhut en Tiroler landschap, dit is een kunstwerk dat Zef zelf geschilderd heeft, rechts komt het tafereel van de saloon, een werk van een voor mij onbekend kunstenaar.

Volgens mij heeft Zef bij het plaatsen van dit paneel een steek laten vallen, hij heeft het paneel namelijk pal voor de Nooduitgang van de tent gezet. Een reactie laat dan ook niet lang op zich wachten.

Uit de hoek van de buffettenbouwers klinkt commentaar:

"De Nooduitgang, hij heeft de saloon verdomme pal voor de Nooduitgang gezet, dat vinden die van de Brandweer nooit goed".

Zef zwijgt, hij is zich er van bewust dat dit niet kan. Hij trekt zich terug en bekijkt van op een afstand de situatie. De trekjes aan zijn sigaar worden heviger, de rookwolk boven zijn hoofd neemt toe.

Zef kennende werkt zijn brein nu aan een creatieve oplossing.

Langzaam loopt hij in de richting van het podium, de glimlach op zijn gezicht verraadt dat hij iets leuks heeft bedacht.

Hij verplaatst het rechterpaneel zodanig dat de ingang van de saloon voor de nooduitgang wordt gesitueerd en plaatst het kastje met de tekst "Nooduitgang" boven de salondeur, met een pijl geeft hij aan dat de nooduitgang van de tent om de hoek is.

Zef is klaar en hij wendt zich tot de buffettenbouwers die vanachter de buffetten geamuseerd staan toe te kijken, zijn commentaar is kort:

"Als die van de Brandweer komen kijken en commentaar hebben vanwege de veiligheid, dan zeg je maar dat, uit respect voor deze 70 jarige die dit heeft bedacht, een oog moet worden dicht geknepen".

Het is Woensdag, ook de buffettenbouwers zijn bijna klaar, langzaam sluit zich het domein waar Deth Geurts gedurende de Hoffeesten de scepter zwaait. Alles moet hier tot in de puntjes geregeld zijn, licht, water, stroom en hanggeraniums boven de buffetten.

Deth is zeer kritisch, zelfs knopen in de stroomkabels tolereert hij niet.

De biercontainers zijn gearriveerd, de toiletwagen wordt aangesloten.

"Bier en pisbakken en een nette toiletjuffrouw", dat is volgens Deth het allerbelangrijkste bij een tentfeest.

Woensdagavond, de tent is klaar, het resultaat is weer verbluffend. Even zoek ik naar de juiste term, "teamwork" dat is het, samen met een aantal mensen een klus klaren met een resultaat als dit.

Cor Geilen